

VRUCHTDRACTH

hjms

Geliefde broeders en zusters, het thema van deze bijbelverkondiging betreft het feit dat God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus álles, maar dan ook álles, hebben gedaan om het mogelijk te maken dat wij als kinderen Gods goede vruchten zullen voortbrengen.

Wij moeten goed beseffen, dat er een moment in ons geestelijk leven zal aanbreken, dat God van ons verwacht dat ook wij zullen kunnen geven. In het begin van ons geestelijk leven draait alles om hetgeen wij van God kunnen en mogen ontvangen. God de Vader gaf Zijn enige Zoon, Jezus Christus, om voor ons te sterven, onze zonden op Zich te nemen en onze straf te dragen. Hij schonk ons vergeving, Hij gaf ons vrede en blijdschap. Velen die het nodig hadden, schonk Hij genezing. Hij maakte ons totaal nieuw én tot Zijn kinderen door het wonder van de wedergeboorte. En Hij gaf ons eeuwig leven.

Al deze zegeningen mogen wij in de Voorhof van ons geestelijk leven ervaren. Broeders en zusters, indien u regelmatig de studies op deze website leest, dan weet u inmiddels dat de Voorhof een gedeelte van het oude Israëlitische, historische Tabernakelcomplex was.

De Tabernakel toont een schaduwbeeld van het geestelijk leven van Jezus, maar óók van het kind van God. Het typeert het kind van God vanaf z'n allereerste contact met God tot en met het einde van de geestelijke loopbaan, namelijk het huwelijk tussen de Bruid van het Lam (de Gemeente bestaande uit Joden en heidenen) en haar Hemelbruidegom, Jezus Christus.

De Voorhof nu typeert de aanvangsfase in ons geestelijk leven als kind van God, waarin er nog weinig (zware) eisen worden gesteld. Maar God wil dat wij uiteindelijk geestelijk groeien en opgaan. Hij wil dat wij door de Deur het Heiligdom van de Tabernakel binnengaan en op weg gaan naar het Allerheiligdom. In het Heiligdom waren alle voorwerpen van goud gemaakt als een verwijzing naar de Heilige Geest, Die alles leidt (Zach. 4:2-14), terwijl in de Voorhof alles van een veel minder kostbaar metaal, namelijk van koper, was vervaardigd. Deze geestelijke opgang typeert God's wil, dat wij een leven van heiligmaking gaan leven. Een leven van dagelijkse gemeenschap met het Woord van God (de Tafel der Toonbroden), van dagelijkse verspreiding van het Licht van Jezus door onze getuigenissen (de Kandelaar) en van een dagelijks gebedsleven (het Wierookaltaar). Volharding hierin zal tot gevolg hebben dat wij groeien in heiligmaking. Meer en meer zal ons karakter worden gereinigd en geheiligd naar het beeld van Jezus Christus. Maar op een gegeven moment wil God ook de vruchten hiervan zien.

Een leven in heiligmaking móét resulteren in vruchten. Welke vruchten, vraagt u zich wellicht af? Uiteraard geestelijke vruchten, mijn broeders en zusters, vruchten des Geestes! In dit verband wil ik er niet over spreken dat wij ook zielen voor Jezus moeten winnen.

Een leven in heiligmaking en onder de controle en de leiding van de Heilige Geest zal uiteindelijk de volgende geestelijke vruchten voortbrengen. Gal. 5: 22 – *“Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.”*

Ik wil u er op merkzaam maken, dat het hier géén gaven des Geestes betreft. Gaven des Geestes zijn geschenken, die de Heilige Geest geeft aan kinderen Gods zoals Hij wil (1 Cor. 12:8-11) en tot opbouw van de Gemeente. Vruchten des Geestes zijn géén geschenken. Vruchten komen in het individuele geestelijk leven te voorschijn na een lang proces van heiligmaking, nét zoals de boomvruchten niet ineens van de ene op de andere dag rijp aan die boom hangen. Na een aantal jaren van groei en bemesting van de boom verschijnen pas in een later jaar de bloesems in het voorjaar. En langzaam vindt dan groei en rijping plaats, totdat in de herst de vruchten kunnen worden geplukt. Zo is het ook met de vrucht des Geestes. Na een lang geestelijk proces van voortdurende “bemesting” (deze uitdrukking bedoel ik niet oneerbiedig) door het Woord van God, “bewatering” door de Heilige Geest, reiniging van zonden en heiliging des levens (afzondering van de wereld) komt de vrucht des

Geestes te voorschijn. Vruchten zijn het resultaat van een proces in ons leven, waarin onze volledige inzet wordt gevraagd, máár waarbij God Zelf de groei van de vruchten verzorgd. Dit behoren wij goed te weten, want elke verandering ten goede in ons leven is genade van God. We vertoeven vaak onder het gehoor van vele voorgangers, leraars en andere predikers, maar God geeft de wasdom. 1 Cor. 3:6-7 – *“Ik (d.i. Paulus) heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar God heeft den wasdom gegeven. Zo is dan noch hij, die plant, iets, noch hij, die nat maakt, maar God, Die den wasdom geeft.”*

Broeders en zusters, ik wil nu beginnen met het lezen van Jes. 5:1-2 – *“Nu zal ik mijn Beminde een lied mijns Liefsten zingen van Zijn wijngaard; Mijn Beminde heeft een wijngaard op een vetten heuvel. En Hij heeft dien omtuind, en van stenen gezuiverd, en Hij heeft hem beplant met edele wijnstokken; en Hij heeft in deszelfs midden een toren gebouwd, en ook een wijnbak daarin uitgehouwen; en Hij heeft verwacht, dat hij goede druiven zou voortbrengen, maar hij heeft stinkende druiven voortgebracht.”*

Wat een ontzettend triest schriftgedeelte is dit toch! Je kunt de weemoed en het verdriet als het ware proeven. De verwachting was toch immers, dat na al die zware en zorgvuldige arbeid de met zorg geplante edele wijnstokken goede en prachtige vruchten zouden voortbrengen. Maar het resultaat van al het zware werk stonk notabene!

We lezen hier, dat iemand een lied voor haar Beminde zingt. De eerste vragen die we ons mogen stellen zijn: *“Wie is deze Beminde; wie is die zangeres?”* In eerste instantie zien we hier het volk van Israël als de Vrouw van God een lied zingen voor haar Beminde. Maar omdat wij, heidenen uit de volkeren, uit genade op de edele olijfbom Israël zijn ingeënt en uit genade nu samen met de Joden tot de Bruid mogen behoren, wil ik dit schriftgedeelte rechtstreeks betrekken op de Bruid van het Lam, die een lied voor haar Liefste, haar Hemelbruidegom Jezus Christus zingt.

De uitdrukking *“mijn Beminde”* betekent dat de Bruid Jezus liefheeft. Het betekent dus ook, dat u en ik Hem liefhebben. Maar de hamvraag die ik vandaag in het midden wil plaatsen is de vraag, of wij Hem slechts met woorden óf met daden liefhebben.

Vindt u het niet vreemd dat de Bruid een lied over de wijngaard van haar Beminde zingt, terwijl die wijngaard juist stinkende druiven heeft voortgebracht? Ik ben ervan overtuigd, dat haar lied daarom geen vreugdevol lied is geweest, noch een lied waarin zij Hem eert. Ik denk dat haar lied een lied van belijdenis is geweest, een droevig lied van berouw. Omdat zij had ontdekt dat zij onvruchtbaar in haar geestelijk leven was gebleven, terwijl Hij toch juist zó veel had gedaan voor haar.

De uitdrukking *“Zijn wijngaard”* verwijst naar God's uitverkoren volk. Zoals gezegd in eerste instantie dus Israël, maar nu uit genade óók de heidenen die Jezus hebben aangenomen (Hand. 15:14). De apostel Petrus schreef hierover: 1 Petr. 2:9-10 – *“Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht; Gij, die eertijds geen volk waart, maar nu Gods volk zijt; die eertijds niet ontfermd waart, maar nu ontfermd zijt geworden.”*

God heeft ons heidenen uit genade uitverkoren. Hij riep ons uit de inktzwarte duisternis van zonden en afscheiding van God. En Hij verkreeg ons door het kruisoffer van Zijn Zoon Jezus. En vervolgens bracht Hij ons in Zijn wonderbaar Licht van heerlijkheid en glorie. Dat is die prachtige, veilige wijngaard waarop God's ogen voortdurend zijn gericht en waaraan Hij al het noodzakelijke doet om tot overvloedige vruchtdracht te komen. Waarom eigenlijk? Opdat wij God's wondervolle deugden en eigenschappen, Zijn wondervolle liefde en genade zouden verkondigen.

We lezen in Jes. 5:1-2 wat God allemaal heeft gedaan voor ons. Wat dan wel specifiek?

Allereerst plaatste God de Vader Zijn wijngaard op een vette heuvel. De Amplified Bible spreekt van *“een heel vruchtbare heuvel”*. Maar in de Hebreeuwse grondtekst staat hier iets wondervols geschreven. Er staat geschreven *“be-keren ben-sjamen”* (בְּקֶרֶן בֶּן-שָׁמֶן). Letterlijk betekent dit *“op de heuvel van de zoon van olie”*. Prijst de Heer! God plaatste dus Zijn wijngaard op de heuvel van Zijn Zoon Jezus, Die gezalfd was met de vreugdolie van de Heilige Geest. Ps. 45:8 – *“Gij hebt gerechtigheid lief, en haat goddeloosheid; daarom heeft U, o God! Uw God gezalfd met vreugdeolie, boven Uw medegenoten.”*

De heuvel is daarom géén andere heuvel dan Golgotha. Golgotha is de basis en de ondergrond van Gods wijngaard. Mijn broeders en zusters, wilt u graag vruchten voortbrengen voor Jezus? Dan dient uw verlangen gebaseerd te zijn op Jezus' kruisoffer, dat Hij voor u bracht op Golgotha.

Vervolgens omtuinde God Zijn wijngaard (Jes. 5:2). Dat wil zeggen, Hij plaatste er een omheining omheen. In oude tijden was het gebruikelijk om een muur van gestapelde, cq. gemetselde stenen te plaatsen (Num. 22:24; Spr. 24:31). Dit gebeurde op berghellingen onder andere, opdat de aarde niet zou wegspoelen, maar ook ter bescherming tegen het grazende vee (Ex. 22:5; Jer. 12:10) en tegen wilde dieren (Ps. 80:14; Hoogl. 2:15). Het doet mij denken aan het Israëlitische Tabernakelcomplex dat volledig omheind was. Ja, mijn broeders en zusters, God geeft aan Zijn kinderen elke denkbare en noodzakelijke bescherming (Job 1:10) tegen de wilde dieren, die het beeld zijn van demonen. Het is de bescherming die wij nodig hebben om te kunnen groeien in ons geestelijk leven. Jezus is dan ook de goede Herder, Die Zijn leven gaf voor de schapen om hen te beschermen (Joh. 10:11). Hoe jammer is het daarom, dat wij zo dikwijls zélf de toegangspoort in de muur rondom onze wijngaard openen voor de verleidingen en de zonden.

Desalniettemin spreekt de Hebreeuwse grondtekst niet van *“omtuinen”*. De grondtekst gebruikt het werkwoord *“aazak”* (אָזַק) dat *“graven”* betekent. Als men een wijngaard wilde aanleggen, werd de grond bijvoorbeeld met een houweel omgegraven (Jes. 7:25a). Nu kan men natuurlijk graven om vervolgens op een fundament een muur te bouwen. Maar men kan ook graven om de grond los te maken en te bemesten. En dat zal God de Vader, naast het bouwen van een beschermende omheining, zeker óók beslist hebben gedaan. Iedere akkerbouwer is op de hoogte van de noodzaak om de grond om te spitten (waardoor er lucht in de grond komt) en het bemesten en vruchtbaar maken van de grond om tot een rijke oogst te komen. Luk. 13:6-8 – *“En Hij zeide deze gelijkenis: Een zeker man had een vijgeboom, geplant in zijn wijngaard; en hij kwam en zocht vrucht daarop, en vond ze niet. En hij zeide tot den wijngaardenier: Zie, ik kome nu drie jaren, zoekende vrucht op dezen vijgeboom, en vind ze niet; houw hem uit; waartoe beslaat hij ook onnuttelijk de aarde? En hij, antwoordende, zeide tot hem: Heer, laat hem ook nog dit jaar, totdat ik om hem gegraven en mest gelegd zal hebben;”*

Omdat mest voeding aan de planten geeft, verwijst bemesting naar de boodschappen van het Woord van God, welke Hij ons zo overvloedig in deze dagen schenkt. Boodschappen waardoor onze karakters ten goede veranderen.

Vervolgens heeft God Zijn wijngaard van stenen gezuiverd (Jes. 5:2). Hij spitte en bemestte dus niet slechts. Ook alle stenen die de groei van de wortels van de wijnstokken belemmeren haalde Hij weg. God bracht dus de grond in de meest optimale toestand. Stenen verwijzen in de bijbelse taal vaak naar de slechte kanten van ons karakter. Er bestaat niet voor niets de uitdrukking *“stenen des aanstoots”* (Matt. 4:6; Ps. 91:12). God doet alles om ons te helpen om ons slechte karakter te overwinnen. Alles maakte Hij voor ons klaar en Hij opende de weg voor ons om een rijke oogst mogelijk te maken.

In Matt. 4:1-2 kunnen we lezen, dat Jezus het goede voorbeeld gaf. Hij ging vrijwillig naar de woestijn om 40 dagen en nachten te vasten en verzocht te worden van de duivel. Hij gaf Zichzelf volkomen over aan deze zware beproeving en Hij overwon de duivel. Hij overwon daar ook het Voorhangsel van Zijn eigen vlees. Hij overwon zijn vlees volkomen, waarmee Hij ook de weg tot God voor ons vrijmaakte, want toen Hij stierf aan het kruis scheurde het Voorhangsel in de tempel in tweeën. Het Voorhangsel is zoals u weet, de toegang tot het

Allerheiligdom, de meest heilige plaats in de Tabernakel waar God troonde. Het Allerheiligdom verwijst ook naar het huwelijk tussen Christus en Zijn Bruid, maar tevens naar de allerlaatste fase in het geestelijk leven van een kind van God.

We zullen enkele relevante schriftgedeelten lezen:

Hebr. 10:19-20 – *“Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees; “*

1 Petr. 2:22-24 – *“Die geen zonde gedaan heeft, en er is geen bedrog in Zijn mond gevonden; Die, als Hij gescholden werd, niet wederschold, en als Hij leed, niet dreigde; maar gaf het over aan Dien, Die rechtvaardiglijk oordeelt; Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout; opdat wij, der zonden afgestorven zijnde, der gerechtigheid leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt.”*

Col. 2:13-15 – *“En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelfde aan het kruis genageld hebbende; En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd.”*

Maar God deed nóg meer. God beplante volgens Jes. 5:2 Zijn wijngaard met edele wijnstokken. De Amplified Bible spreekt over de *“choisest vine”*, dat wil zeggen over uitgelezen, eerste keuze, prima wijnstokken. Het is wel leerzaam om in dit verband opnieuw naar de Hebreeuwse grondtekst te kijken. Het Hebreeuwse woord voor *“edele wijnstok”* is *“sorek”* (שֹׂרֵק of שֹׂרֵק). Met deze term werd een edel soort wijnstok aangeduid en wel de méést uitgelezen en rijkste variëteit, die paarse druiven voortbracht. Maar waar het omgaat is, dat dit woordje afgeleid is van de stam *“sjaarak”* (שָׂרַק), dat *“fluiten, sissen bij wijze van teken”* betekent. En is dat niet hetgeen we ook in Nederland doen? Dat we, wanneer we iets zien dat volmaakt, prachtig of indrukwekkend is, tussen onze tanden door sissen als uitdrukking van bewondering?

Wel, mijn broeders en zusters, dit soort geweldige wijnstokken plantte onze God. En dan weet u dat er maar één persoon bedoeld kan zijn met deze edele wijnstok, namelijk Jezus, de meest edele Mens, Die ooit op aarde wandelde. Jezus is de edele Wijnstok, broeders en zusters. Niet wij! Wij zijn slechts de ranken. Maar juist aan die ranken verwacht God de Vader op een gegeven moment de rijpe druiventrossen te zien. Deze vruchten zullen gezien worden, indien wij in Jezus blijven en Hem toestaan in ons te blijven en als wij ons voortdurend laten reinigen en corrigeren door het Woord van God.

Joh. 15:1-5 – *“Ik ben de ware Wijnstok, en Mijn Vader is de Landman. Alle rank, die in Mij geen vrucht draagt, die neemt Hij weg; en al wie vrucht draagt, die reinigt Hij, opdat zij meer vrucht drage. Gijlieden zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb. Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf, zo zij niet in den wijnstok blijft; alsoo ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft. Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen.”*

Dus slechts in de edele Wijnstok Jezus Christus zullen wij vruchten kunnen dragen.

God de Vader bouwde ook een toren in Zijn wijngaard (Jes. 5:2). Dat wil zeggen, Hij bouwde een wachttoren zodat wachters de omgeving in de gaten konden houden. Dat was geen overbodige luxe, want in de tijden van het Oude Testament vonden er tijdens de oogsttijd vaak invallen van naburige volkeren plaats, die probeerden de rijke oogst te stelen. Leest u bijvoorbeeld Richt. 6:1-6.

God de Vader voorziet dus in alles, broeders en zusters. Zijn genade en voorziening is zo groot. We lazen hiervoor reeds over Paulus, die plantte, en Apollos, die natmaakte. God voorziet ons in voorgangers, herders en leraren, die ons ieder op hun eigen wijze en in hun

eigen bediening voeden met het Woord van God. Zij strijden voor ons in de gebeden, zij adviseren ons en staan ons bij in tijden van nood. Zij zijn de wachters die in de wachttorens op de uitkijk staan en speuren naar de vijanden en de dieven, die de vruchtdracht in onze levens willen verhinderen of de oogst willen stelen.

Jes. 21:11-12 – *“De last van Duma. Men roept tot mij uit Seir: Wachter! wat is er van den nacht? Wachter! wat is er van den nacht? De wachter zeide: De morgenstond is gekomen, en het is nog nacht; wilt gijlieden vragen, vraagt; keert weder, komt.”*

Tenslotte deed de Vader nog één ding. Hij hield namelijk ook een wijnbak uit (Jes. 5:2). In deze bak werden de rijpe druiven geperst, opdat van het druivensap wijn kon worden gemaakt. De akkerbouwers hadden ook stenen bakken waarin de olijfolie uit de rijpe olijven werden geperst. Wellicht gebruikten zij wel dezelfde bakken voor zowel de druiven als de olijven.

Mijn broeders en zusters, onze Heiland Jezus is niet alleen de ware Wijnstok. Hij was ook die goddelijke Druif, die goddelijke Olijf, Die voor ons werd geperst. Hij wist dat Hij daartoe naar de aarde was gezonden en Hij zei dan ook in Luk. 12:50 – *“Maar Ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe worde Ik geperst, totdat het volbracht zij!”*

Jezus werd tot het uiterste vernederd. Hij werd geperst, verdrukt, verbrijzeld. Voor ons! Jes. 53:4-5 – *“Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.”*

Jes. 63:3a – *“Ik heb de pers alleen getreden,.....”*

Jezus werd volkomen verdrukt en geperst. En de plaats waar Hij in principe de geestelijke overwinning voor onze verlossing behaalde, was de Hof van Gethsémané. *“Gethsémané”* betekent *“oliepersbak”*. Zijn innerlijke strijd was daar zó hevig, dat uit Zijn porieën het bloed naar buiten trad. Luk. 22:44 – *“En in zwaren strijd zijnde, bad Hij te ernstiger. En zijn zweet werd gelijk grote druppelen bloeds, die op de aarde aflieden.”*

Wie zal ooit deze grote liefde kunnen begrijpen? Jezus gaf Zichzelf volledig prijs om voor ons de volle prijs aan het kruishout te kunnen betalen. Daar betaalde Hij cashdown de prijs. Niet met geld, goud of zilver, maar met Zijn kostbare en goddelijke leven. Daar kocht de grote Koning der koningen en de Schepper van het gehele heelal ons vrij met Zijn eigen Bloed op de slavenmarkt van gebonden zondaren. Welke andere koning zou dat ooit voor zijn onderdanen doen? Ja, wij waren eens slaven van de zonde, maar nu zijn wij vrij. Doordat Jezus Zich liet persen in die wijnpersbak.

Geliefde broeders en zusters, de vraag die we moeten stellen, nu we gezien hebben dat God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus al het noodzakelijke daartoe hebben gedaan, is:

“Brenge wij inderdaad de verwachte goede vruchten voort?”. De vervolgvraag: *“Brenge wij zelfs goede vruchten voort, als wij net als Jezus worden geperst?”* zullen we nu maar niet stellen. Want zulk een vraag kan slechts beantwoord worden als het zover is.

God verlangt er zó naar, dat zijn kinderen vrucht dragen en dat de negenvoudige vrucht des Geestes in hun levens zichtbaar wordt (Gal. 5:22). In Hoogl. 6:11 kunnen we lezen over het diepe verlangen van de Hemelbruidegom om vruchten in het leven van Zijn Bruid te zien: *“Ik ben tot den notenhof afgegaan om de groene vruchten der vallei te zien; om te zien, of de wijnstok bloeide, de granaatbomen uitbotten.”*

Maar we mogen in Hoogl. 7:10-13 ook lezen over de goede reactie van Zijn Bruid. En ik bid dat haar verlangen in ieder van ons zal zijn. We lezen dat zij brandt van verlangen om haar Bruidegom vruchten te schenken. En we lezen zelfs dat zij die vruchten *“dudaïm”* noemt, dat wil zeggen *“liefdesvruchten”*.

Hoogl. 7:10-13 – *“Ik ben mijns Liefsten, en Zijn genegenheid is tot mij. Kom, mijn Liefste! laat ons uitgaan in het veld, laat ons vernachten op de dorpen. Laat ons vroeg ons opmaken naar de wijnbergen, laat ons zien, of de wijnstok bloeit, de jonge druifjes zich opendoen, de granaatappelbomen uitbotten; daar zal ik U mijn uitnemende liefde geven. De dudaïm geven*

reuk, en aan onze deuren zijn allerlei edele vruchten, nieuwe en oude; o mijn Liefste! die heb ik voor U weggelegd."

Ja, broeders en zusters God de Vader heeft álles gedaan opdat wij vruchten zouden dragen. Jes. 5:4 – *"Wat is er meer te doen aan Mijn wijngaard, hetwelk Ik aan hem niet gedaan heb? Waarom heb Ik verwacht, dat hij goede druiven voortbrengen zou, en hij heeft stinkende druiven voortgebracht?"*

Werkelijk álles deed God. Hij verlangt er zo naar om de vruchten in ons leven te zien en daarvan te genieten. Wist u dat het *"zitten onder de wijnstok en onder de vijgenboom"* een spreekwoord in Israël was, dat de hoogste vrede en veiligheid aanduidde (1 Kon. 4:25; Mich. 4:4; Zach. 3:10)? Bij en tegen de huizen van de Israëlieten groeiden dan ook dikwijls vijgenbomen en wijnstokken, die heerlijke schaduwrijke plekjes en prieëlen vormden, waar het goed toeven was en waar de trotse bezitter genoot van de heerlijke, zoete vruchten? Mich. 4:4 – *"Maar zij zullen zitten, een ieder onder zijn wijnstok, en onder zijn vijgeboom, en er zal niemand zijn, die ze verschrikke; want de mond des HEEREN der heerscharen heeft het gesproken."*

Dit is God's wens! Proeft u Zijn diepe verlangen en Zijn grote liefde voor u hierin?

Geliefde broeders en zusters, u en ik, wij weten zélf wel door de vinger en de stem van de Heilige Geest of wij reeds goede vruchten hebben voortgebracht in ons leven. Wij weten zelf best of wij op de goede weg zijn. Wij weten of er reeds knoppen te zien zijn in ons leven, of er al bloesems zijn, of er vruchtvorming is, of de vruchten reeds rijpen. Zo weten wij ook heel goed of de vruchten in ons leven stinkende vruchten zijn. Maar daarover wil ik in deze bijbelverkundiging niet spreken. Maar mocht dat helaas zo zijn, dan kent u zelf ook de oorzaak. Daarom sprak God in Jes. 5 ook niet over de oorzaak van die stinkende vruchten. Maar net zoals de Bruid in Jes. 5:1-2 haar droevige lied voor haar Beminde zong, mogen ook wij onze eventuele onvruchtbaarheid bij Jezus belijden en Hem in alle ootmoed vragen om ons genadig te zijn.

Hij verlangt er zó naar om dicht bij ons te zijn, om gemeenschap met ons te hebben, om zoete vruchten in ons leven te zien. Laten wij tot Hem komen met een diepe en ernstige belijdenis. Hij zal ons beslist niet afwijzen. Want Hij zegt in Jes. 1:18 – *"Komt dan, en laat ons samen rechten, zegt de HEERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol."*

Moge onze Heiland Jezus Christus u deze week rijkelijk zegenen. Amen.